

Tre vakre Wiser.

1. Kjærlighedens A B C.

Smukke Pige, A B C,
Sig mig, hvordan lever De?
D, jo man maa tiltakke tage,
Det er ei som Fordums Dage,
∴ Da var det en gylden Tid;
Nu er det kun Slæb og Slid. ∴∴

Smukke Pige, D E F.
Var det ei en heldig Træf,
At jeg skulde Dem her møde.
Jeg har hjedet mig tilbode;
∴ Maa jeg hyde Dem min Arm?
To saa gaar man mere varm. ∴∴

V box 26: 779

Smukke Pige, G H J.
Tor jeg spørge: er de fri?
De forstaar vel, hvad jeg mener?
Om De under Amor tjener?
:: Nei, jeg har ei Kjæreste;
Men min Ven, hvi spørger De? ::

Smukke Pige, K L M.
Jeg kan neppe stamme frem,
Hvad min hele Sjæl opsyder;
Deres Skjønhed jeg kun hylder,
:: Og paa mine Knæ jeg staar,
Kun for Dem mit Hjerte slaar. ::

Reis Dem, kjære N O P;
Jeg vil ingen Smerte se;
Haand og Hjerte jeg Dem giver,
Deres Brud jeg villig bliver.
:: Hvo var glad som Elfteren?
Strax til Kirken drog de hen. ::

Hør, min kjære Q R S:
Lille Mand jeg var tilfreds,
Om Du kunde færdig kaffe
Om en Time mig min Kaffe.
:: Koge Kaffe, jo vist jo.
For engang saa lad det gaa. ::

Gaa nu bare, T U V,
Jægerbruden vil se.
Skaf mig derfor to Billetter,
Morgen er der Bal derefter.
:: Tro mig, der jeg glimre vil,
Sagtens maa jeg vel dertil. ::

Nu, men hør nu, X Y Z:
Kone, hvad betyder det
At bestille Lysekrone?
Er Du fra Forstanden, Kone?
:: Nei, jeg er mig selv saa lig,
Nu som før jeg elsker Dig. ::

Åh, min elste Z W D!
Lille Kone, jeg maa dø.
Dø Du hen jo før jo heller;
Det for mig er Bagateller,
:: Som den unge Enke da
Begynder jeg igjen paa A. ::

2. Venlige Aftenvind.

Venlige Aftenvind, bring du min Klage
Hen til min Ven,
Bed ham, o, bed ham at komme tilbage
Til mig igjen!
Hist ved de fremmede Strande han vanter,
Mon han end bærer i Hjerte og Tanker
Pigen, som venter ved Østersøens Banker?
D, gid han var her igjen!

Borte i Syden min Elskede drager,
Mon han er tro?
Sig, at de glimrende Møer ham behager,
Du ved det jo.
Sig, om den glødende, ravnførte Pige
Fængsler hans Hjerte med Sang uden Lige;
Naar hendes Toner mod Himmelen stige,
Mon han da mindes sin Ven?

Naar jeg ved Stranden i Ensomhed sidder,
Mindes jeg dig.
Hører i Skoven jeg Fuglens Kvadder,
Da tænker jeg:
D, gid han var her, saa skulde vi bygge
Ensomt i Skoven vor Hytte, vor Lykke;
Blomster og Løv skulle Bærelset smykke
Bedre end Fløiel og Guld.

Aftenvind viste i min Elskedes Lokker,
Hvor han end er,
Og dersom fremmede Piger sig flatter,
Om ham da hør:
Hilsen fra Danmark og saa fra hans Pige,
At hun staar ene, forladt, maa du sige;
Sig: hun er trofast, vil aldrig ham svige;
Sig: at hun elsker kun ham!

Og hvis han Rigdom i Guldlandet henter,
Før ham da hid!
Jeg er kun ringe, ei Rigdom jeg venter;
Thi Elskede vid:
Vel er hun fattig din lille Christine;
Rig er min Kjærlighed, ja som en Mine;
Dig kun jeg elsker, ei Sagerne fine, —
Elsker, er glad uden dem.

Men hvis han sank i den vildende Bølge,
Staf mig da Bud!
At jeg ham trofast i Døden kan følge
Hift op til Gud!
Nei! vi skal leve og Sorgerne glemme;
Kjender du ikke din Elskedes Stemme?
Hift ligger Baaden, men nu er jeg hjemme
Hos min Christine igjen.

[Winther, Christian]

3. To Drosler sad paa Bøgetvist.

To Drosler sad paa Bøgetvist;
To gamle Benner var de vist.
Med Sorg i Sind saa taus de sad,
Fordi de skulle stilles ad.

Saa sang de begge to en Sang,
Der sørgeligt i Skoven klang;
De sang da høit: I fjerne Vo
Mit Hjerte aldrig finder No.

En fløi mod Øst og en mod Vest;
Den Stund nu var en Sorgesest,
En fløi mod Vest og en mod Øst,
Farvel, Farvel! foruden Trost.

Ad Aare de paa samme Gren.
Hinanden fandt foruden Men;
De sang da høit: „Min elskte Ven,
Saa sees vi engang igjen.“

Og nu ei mere at stilles ad,
De fulgte med hinanden glad;
De bygget sig en Rede tæt,
Hvor de nu leved nok saa net.

De Drosler, der hinanden fandt,
Ja, tro mig Benner, det er sandt,
At naar man elsker høit sin Ven,
Saa træffer man ham nok igjen.

Naar fra en Ven du stilles maa,
Da heb til Gud, det dig maa gaa,
Som det med disse Drosler gif,
Der dog tilsidst hinanden fit.

Pris 10 Dre.

Købss hos G. B. Strøm, Møllergaden 7, nær Folketheatret.

[Kra] u. a.